

LIST ŘÍMANŮM – NYNÍ BOŽÍMI NÁSTROJI SPRAVEDLNOSTI (Ř 6:12-23)

OPAKOVÁNÍ A NAVÁZÁNÍ

List Římanům nám postupně odkrývá své hlavní téma – Boží „evangelium, v němž se zjevuje spravedlnost z víry“. (Ř 1:17)

- „Jsme ospravedlnováni zadarmo jeho milostí skrze vykoupení, které je v Kristu Ježíši.“ (Ř 3:24)
- Bůh se bez naší účasti postaral o naše ospravedlnění: „Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.“ (Ř 5:8)
- Tuto krví vydobytou spravedlnost Bůh nepřipočítává automaticky všem lidem – připočítává ji ve všech dobách těm, kdo mu věří => připočítává se na základě víry – proto evangelium říká, že věřící má „spravedlnost z víry“ (Ř 1:17), nevěřícímu se „spravedlnost“ počítá podle jeho skutků.
- O ospravedlnění těch, kdo věří Bohu, se stará laskavý Bůh – nevěřící se budou muset ospravedlnit sami, což skončí smrtí.
- Na výběr jsou jen: darovaná spravedlnost připočtená skrze víru, nebo vlastní spravedlnost měřená Zákonem.
- My, kdo věříme, jsme „ospravedlnováni vírou bez skutků Zákona.“ (Ř 3:28) – máme tzv. „spravedlnost bez Zákona.“ (Ř 3:21) – nepočítají se skutky Zákona, ale víra v toho, kdo ospravedlňuje bezbožného.
- „Kdo pro svou spravedlnost nepracuje, ale spoléhá na toho, který ospravedlňuje bezbožného, tomu se jeho víra pokládá za spravedlnost.“ (Ř 4:5)
- Každý, kdo se chce před Boha postavit se svou vlastní spravedlností a pochlubit se vlastními skutky podle Zákona, může to zkusit udělat – dostane tu šanci, ale my už dnes víme, je předem ztracená.
- Proto už se nikdy nechceme chlubit vlastními zásluhami, ale místo toho se chlubíme milosrdným Bohem.
- Jako ti, kdo „Máme pokoj s Bohem“ se „chlubíme nadějí Boží slávy“. (Ř 5:1)
- Tato naděje slávy nemůže selhat, protože Bůh vzal spásu zcela z našich rukou.
- Bůh je vždy vítěz – vždy dosáhne toho, k čemu se rozhodl – proto bude mít Jeho milost vždy prvenství, vítězství, převahu a nadvládu nad veškerým hříchem a lidskou slabostí.
- I když se stalo, že se lidský hřích nekonečně rozhojnil poté, co přišel Zákon, Boží milost se rozhojnila nad to – aby ona vládla:

(ČSP) Římanům 5:19–21

19 Jako se skrze neposlušnost jednoho člověka mnozí stali hříšnými, tak se také skrze poslušnost jednoho stanou mnozí spravedlivými. **20** Do toho vstoupil Zákon, aby se provinění rozhojnilo. A kde se rozhojnil hřích, tam se nadmíru rozhojnila milost, 21 aby tak, jako vládl hřích ve smrti, i milost vládla skrze spravedlnost k životu věčnému skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

Když si uvědomíme celou tu nádheru vítězství milosti nad hříchem, vyvstává ještě jedna důležitá otázka:

? Jak je to dál s hříchem v životě věřících? Máme dál prakticky v zůstatvat hříchu?

- Slovo Boží říká: „Naprosto ne!“
- Pokud ovšem **nemáme dál zůstatvat v hříchu**, muselo se něco stát s naší Adamovskou hříšnou přirozeností, o které jsme v Ř 3:9 četli: „všichni jsou pod mocí hříchu“.

? Co se tedy stalo, že již nejsme pod mocí hříchu?

- 6. kapitola konstatuje: „**My jsme hříchu zemřeli, jak bychom v něm mohli dál žít?**“ – a pak vysvětluje, jak se to stalo:
- Stalo se to skrze princip solidarity s Kristem (solidarita s Kristem znamená, že jsme jako větvička vyrůstající z jeho kmene ... byli jsme jeho sítě v něm ... před Bohem v Ježíši Kristu stojíme spolu s ním jako jeden muž).
- Písmo nám zjevuje, že ve křtu jsme byli pokřtěni (tj. ponořeni) v Krista (Ř 6:5 „stali jsme se s ním srostlými“ – Nový Zákon pro tuto skutečnost často používá obrat: „**být v Kristu**“) → to v důsledku znamená, že jsme

v NĚm byli spolu s Ním ponořeni v jeho smrt na kříži – již jsme tedy zemřeli ... a pak jsme skrze Jeho vzkříšení v NĚm vystoupili na cestu nového života → byli jsme v Kristu přeneseni skrze smrt toho starého člověka do života toho nového člověka → v Kristu jsme jako potomci Adama zemřeli a vstali jako děti Boží → abychom už dál nežili jako Adam, který byl otrokem hříchu, ale abychom žili jako Ježíš Kristus a náš život se naplnil službou Bohu.

- Toto vše se s námi stalo, když jsme ve křtu spojili svůj život s Ježíšem Kristem: „*Náš starý člověk byl spolu s ním ukřižován*“, „*tělo hříchu bylo zbaveno sil*“, „*zemřeli jsme*“, „*jsme zproštěni hříchu*“, „*už hříchu neotročíme*“, „*zemřeli jsme hříchu jednou provždy*“, „*již neumíráme*“, „*smrt nad námi nepanuje*“, „*vystoupili jsme na cestu nového života*“, „*život, který nyní žijeme, žijeme Bohu*“.
- Protože křest vodou, který znázorňuje smrt a vzkříšení, je současně ponořením do Krista, rozumíme, že tu smrt tomu našemu starému člověku zajistil Ježíš (svou smrtí na kříži) ... a ten nový život tomu našemu novému člověku zajistil Bůh vzkříšením Ježíše.
- Tomuto přerodu říkáme: **ZNOVUZROZENÍ** (je to biblický pojem).
- Nyní máme úplně nový život na úplně nových principech.

(ČSP) **2 Korintským 5:17**

17 Proto je-li kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, je tu ¹všechno¹ nové.

- **Skutečnost, že „jsme hříchu zemřeli a nemůžeme v něm dál žít“ stojí na znovuzrození** (bez něj to neplatí).

O znovuzrozených lidech platí slovo:

(ČSP) **2 Korintským 5:16**

16 A tak od nynějška nikoho neznáme podle těla. ...

- To znamená, že na znovuzrozeného člověka už nelze pohlížet jako na člověka pod mocí hříchu ... nelze na něj uplatňovat staré způsoby ... všechno, co je dál vystavěno v životě křesťana, musí být vystavěno na této naší nové identitě.

Jako křesťané si musíme dát pozor na všechna učení a praktiky, které nejsou postavena na tom, co se s námi stalo v Kristu.

- Například: zákonictví, filosofie nebo psychologie – to všechno jsou myšlenkové systémy, které znají člověka jen podle těla – neznají znovuzrození, nepočítají s ním ... proto tyto věci podvracejí víru a místo do svobody vedou zpět do otroctví.

Minule jsme viděli, že naše ospravedlnění neznamena pouze, že jsme byli **za spravedlivé PROHLÁŠENI** → ale jde to dál, mu jsme byli **spravedlivými UČINĚNI**.

- Nebyla nám navracena jen pozice spravedlivých lidí před soudem, ale i praxe spravedlivých lidí v životě.

VÝKLAD - Ř 6:12-23

Závěrečná slova minulého oddílu (11. verš), již apelují na praktický život: „**Považujme se za mrtvé hříchu – za živé Bohu.**“

- A o praktické spravedlnosti mluví celý zbytek 6. kapitoly.
- ☹ Kdyby někdo vykoupil otroka z otroctví a on by se to **nedozvěděl**, dál by zůstával v domě otrokáře a dál by otročil. → Existují křesťané, kteří se dál považují za otroky hříchu.
- ☹ Podobně by to bylo, kdyby se otrok o své svobodě dozvěděl, ale **nevěřil** by tomu, nebo by podle toho **nezkusil žít**, pak to rovněž znamenalo pokračování otroctví. → Existují křesťané, kteří ví o svobodě od hříchu, a nevěří nebo nezkoušejí podle toho žít.
- Pravda nás činí svobodnými – ale jen tehdy, pokud ji věříme a z této víry i žijeme.

„**Považujme se za mrtvé hříchu – za živé Bohu.**“

- Bůh nám daroval všechny prostředky ke spravedlivému životu, ale ponechal na nás, jak se jich ujmete:

(ČSP) **2 Petrův 1:3**

3 Jeho božská moc nám darovala všechno, čeho je třeba k životu a zbožnosti skrze poznání toho, který nás povolal ^lvlastní slávou a mocí.

- Všechno je připraveno – jde jen o to, abychom se toho chopili a uvedli ve skutek to všechno, co se s námi v Kristu stalo:

(ČSP) **Filipským 2:12**

12 ... uvádějte ve skutečnost svou záchranu.

- Z toho také vyplývá, že křesťan ještě vůbec nemusí být v pořádku – pokud o sobě nezačne správně smýšlet – v duchu slov: „Považujme se za mrtvé hříchu – za živé Bohu.“
- Když znovuzrozený člověk nevyužije svou novou svobodu od hříchu, zůstává dál v hříchu a celé to nakonec končí smrtí.

Proto nás celý zbytek 6. kapitoly Římanům nabádá, abychom jako znovuzrození lidé, začali ten nový život žít:

Ř 6:12-14

Nemáme dovolit hříchu, aby vládnul v našem smrtelném těle.

Jak to bylo dřív (před znovuzrozením)?

- Když jsme ještě byli hříšní, nemohli jsme jeho žádostem odolat, protože jsme byli zcela v jeho moci.
- V 7. kapitole dokonce uvidíme, že i ti, kdo chtějí činit dobro, mají v dosahu jen zlo.
- Když člověku vládne hřích, vládne mu navzdory jeho vůle – **vůle člověka tohoto světa je zotročená**.
- Člověk nemusí hřích milovat, musí ho pouze poslouchat – je jedno co cítí, co chce – **otroctví není svoboda**.

Jak je to nyní, když jsme byli vysvobozeni z moci hříchu ke službě Bohu?

- Když jsme byli vysvobozeni z moci hříchu ke službě Bohu, nedostali jsme se tím automaticky do opačné pozice, kdy bychom museli sloužit Bohu navzdory naší vůli a nešlo by to jinak.
 - Byli jsme vysvobozeni a naše svoboda je dokonalá – **vůle znovuzrozeného člověka není zotročená**.
 - Pokud bude znovuzrozený člověk poslouchat Boha, bude to ze srdce – z lásky.
 - Bude to svobodná cesta člověka přemoženého Boží láskou, která se srovnává a utváří ve vzájemném laskavém vztahu – **svoboda není otroctví**.
- ▶ Když jsme ještě byli hříšní – kdykoli si hřích chtěl použít naše ruce, nohy, rozum, oči, ..., nemohli jsme mu to odmítnout, protože naše tělo bylo v jeho moci.
 - ▶ Když jsme byli vysvobozeni a znovuzrozeni, máme svá těla znovu ve své moci – máme své údy (ruce, nohy, rozum, oči, ...) znovu ve své moci.

12.-13. verš předpokládá, že člověk není jen tělo – není to jen nějaký soubor fyzikálních a chemických reakcí.

- Podle Písma je člověk duch, duše a tělo:

(ČSP) **Genesis 2:7**

7 Hospodin Bůh vytvořil člověka z prachu ze země, a do jeho chřípí vdechl dech života; a člověk se stal živou duší.

(ČSP) **1 Tesalonickým 5:23**

23 A sám Bůh pokoje kéž vás celé posvětí a celého vašeho ducha i duši i tělo kéž zachová bez poskvrny až k příchodu našeho Pána Ježíše Krista.

- Ten vnitřní člověk (duch), má ve své moci toho vnějšího člověka (tělo).
- Proto lze říct to, co je ve 13. verši: „Nepropůjčujte hříchu své údy za nástroje nepravosti, ale vydejte sami sebe Bohu jako ti, kteří byli mrtví, a ožili, a své údy vydejte Bohu za nástroje spravedlnosti.“
- Pokud mohu své údy propůjčovat, komu chci, mám je ve své moci.

Dříve jsme svými těly nevládli – v našich údech působil hřích – byli jsme v neodolatelném otroctví hříchu → po vysvobození z jeho otroctví, podléhají naši vůli, našemu smýšlení, našemu duchu, našemu vnitřnímu člověku.

- ▶ Pokud budeme chtít sloužit dál hříchu – půjde to.
- ▶ Pokud budeme chtít sloužit Bohu ve spravedlnosti – půjde to.
- Výsledkem znovuzrození skrze Kristův kříž a vzkříšení, je dokonalá svoboda.

(ČSP) **Jan 8:31–36**

31 Ježíš říkal Židům, kteří mu uvěřili: „Zůstanete-li v mém slovu, jste opravdu mými učedníky.

32 Poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí.“ **33** Odpověděli mu: „Jsme potomci Abrahamovi a nikdy jsme nebyli ničím otroky. Jak můžeš říkat, že se staneme svobodnými?“ **34** Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám, že každý, kdo činí hřích, je otrokem hříchu. **35** A otrok nezůstává v domě navždy; navždy zůstává syn. **36** Jestliže vás tedy Syn vysvobodí, budete vskutku svobodní.

Hřích je stále ještě pokušením pro tělo – tělu je příjemný – ale již není tou silou, která tělu vládne.

- Protože již více nejsme otroky hříchu, nemáme poslouchat jeho žádosti.
- Pokud starý otrokář velí, musíme si uvědomit, že už ho nemusíme poslechnout, protože už není naším pánem.
- ▶ **Hřích** s člověkem mluví jako despotický vládce: „Musíš“.
- ▶ **Zákon** s člověkem mluví jako despotický vládce: „Musíš, nesmíš.“
- ▶ Všimněte si však, že **Boží milost** nás nejprve vysvobozuje a pak s námi mluví, jako se svobodnými bytostmi – v duchu lásky, přijetí a mírnosti nás povzbuzuje, abychom si jako svobodní lidé správně zvolili svou novou cestu.
 - V tomto duchu mluví celý dnešní úsek listu Římanům (a mnoho jiných míst v Novém Zákoně).
 - ☺ Po znovuzrození je člověk jako vysvobozený otrok v den zrušení otroctví. – Co bude dál dělat? Může jít na všechny strany, jakou cestou se vydá? Jak dopadne? (Podobné otázky si můžeme klást i nad čerstvě pokřtěnými znovuzrozenými lidmi.)

(ČSP) **1 Petrův 2:16**

16 (žijte) jako svobodní, a ne jako ti, kteří mají svobodu za plášť špatnosti, nýbrž jako otroci Boží.

- Služba Bohu není otroctvím, ale svobodnou, rozumnou volbou – opětováním lásky.

Boží milost vede člověka stejným směrem jako Boží Zákon – ale jiným způsobem.

- ▶ **Zákon** působí zvenčí a marně přikazuje člověku, který je pod mocí hříchu.
- ▶ **Milost** působí nejprve vysvobození a teprve potom vede člověka po cestě spravedlnosti.
- **Zákon po nás spravedlnost vyžadoval – milost nám ji darovala.**
- Tak to říká 14. verš: „Hřích nad vámi nebude panovat; vždyť nejste pod Zákonem, ale pod milostí.“

Na to navazuje 15. verš.

Ř 6:15

? Budeme dál hřešit, když jsme pod milostí?

- Nikoli, protože milost vede člověka stejným směrem jako Zákon – vede ho ke spravedlnosti – ale po nové cestě svobody od hříchu.
- Ale tím, co Bůh pro nás vykonal, jsme předurčeni k tomu, abychom se stali služebníky spravedlnosti. Když věřící, znovuzrozený člověk hřeší, je to ve skutečnosti patologický jev – nemocný stav.

Ř 6:16-18

My sami ve své nové svobodě rozhodujeme, komu se dáme do služby:

- Zde se říká, že se rozhodujeme mezi **hříchem a poslušností**.
- Cesta hříchu končí smrtí – cesta poslušnosti končí spravedlností a životem věčným.
- Poslušnost není otroctvím, ale zapojením dobré vůle.

- V 18. verši apoštol Pavel děkuje Bohu, že se Římští křesťané ze srdce stali poslušnými učením, kterému byli svěřeni – a konstatuje o nich: „Byli jste osvobozeni od hříchu a stali jste se otroky (služebníky) spravedlnosti.“

Na závěr 6. kapitoly říká Pavel ještě jednou totéž.

- Ovšem s tím, že bere v potaz lidskou slabost – a těm, kdo to doposud takto nechápali, říká: „nyní s tím začněte.“
- A také předkládá posluchačům k posouzení, jaký užitek je z toho, když se člověk rozhodne špatně a jaký užitek je z toho, když se rozhodne správně – ale to už je hodně po lidsku.

Ř 6:19-23

Jsou to podobná slova, jako poslední slova Mojžíšova Zákona ve 30. kapitole Deuteronomia:

(ČSP) **Deuteronomium 30:15–20**

15 Pohled, předložil jsem ti dnes život a dobro i smrt a zlo. **16** To ti dnes přikazuji, abys miloval Hospodina, svého Boha, chodil po jeho cestách a zachovával jeho příkazy, ustanovení a nařízení. Tak zůstaneš naživu, rozmnožíš se a Hospodin, tvůj Bůh, ti požehná v zemi, do které jdeš, abys ji obsadil. **17** Jestliže se však tvé srdce odvrátí, nebudeš poslouchat, necháš se svést, budeš se klanět jiným bohům a sloužit jim, **18** oznamuji vám dnes, že jistě zahynete a nedožijete se mnoha dní v zemi, do které procházíte Jordánem a jdeš, abys ji obsadil. **19** Povolávám dnes proti vám za svědky nebesa i zemi. Předložil jsem ti život a smrt, požehnání a kletbu. Zvol si život, abys zůstal naživu ty i tvé potomstvo, **20** a miluj Hospodina, svého Boha, jej poslouvej a přilni k němu. Vždyť on je tvůj život a dá ti dlouhá léta, abys bydlel v zemi, o které Hospodin přísahal tvým otcům, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, že jim ji dá.

- Lidé vysvobozeni z egyptského otroctví jsou svobodní, přivedeni až na okraj Zaslíbené země a nyní si mají zvolit život.
- Podobně v listu Římanům vidíme, jak jsme byli vysvobozeni z otroctví hříchu a nyní si máme zvolit život.
- Poslední úsek našeho oddílu z 6. kapitoly Římanům by se dal shrnout do slov: „Jsi znovuzrozený křesťan – máš svobodu – vyber si život, ne smrt! – zvaž užitek hříchu a užitek služby Bohu a zvol si službu Bohu.“

Podobné nabádání znovuzrozených nacházíme i na jiných místech:

(ČSP) **Efezským 4:17–24**

17 Toto tedy pravím a dosvědčuji v Pánu, abyste již nežili tak, jako žijí pohané, v marnosti své mysli. **18** Mají zatemněné myšlení a jsou odcizeni od Božího života pro nevědomost, která je v nich kvůli zatvrzelosti jejich srdce. **19** Otupěli a oddali se bezuzdnosti, aby s nenasytností páchali každý druh nečistoty. **20** Vy však jste se o Kristu takto neučili, **21** pokud jste jej vskutku slyšeli a byli v něm vyučeni tak, jak je pravda v Ježíši, **22** že totiž máte odložit toho starého člověka, který žije podle dřívějšího způsobu života a hyne v klamných žádostech, **23** obnovovat se duchem své mysli **24** a obléknout toho nového člověka, který byl stvořen podle Boha ve spravedlnosti a svatosti pravdy.

(ČSP) **Koloským 3:5–10**

5 Umrtvěte tedy ¹své údy, které jsou na zemi: smilstvo, nečistotu, vášeň, zlou žádost a lakomství, které je modloslužbou. **6** Pro tyto věci přichází Boží hněv ¹na syny neposlušnosti¹. **7** I vy jste tak kdysi jednali, když jste v nich žili. **8** Ale nyní odložte to všechno: hněv, vztek, špatnost, rouhání a nemístné řeči ze svých úst. **9** Nelžete jedni druhým, když jste svlékli toho starého člověka s jeho skutky **10** a oblékli toho nového, který se obnovuje k pravému poznání podle obrazu toho, který ho stvořil.

- Zde je to ve smyslu nelžete svými skutky o svém znovuzrození.

(ČSP) **Hebrejům 12:1**

1 Proto i my, majíce kolem sebe tak veliký oblak svědků, odložme veškerou zátěž a hřích snadno nás ovíjející a s vytrvalostí běžme závod, který je před námi,

(ČSP) **Jakubův 1:21**

21 Proto odložte veškerou nečistotu a přemíru špatnosti a v tichosti přijměte zaseté slovo, které má moc zachránit vaše duše.

(ČSP) **1 Petrův 2:1–3**

1 Odložte tedy každou špatnost a každou lest, pokrytectví, závist a každou pomluvu **2** a jako novorozené děti mějte touhu po nefalšovaném mléku Božího slova, abyste jím vyrostli ¹k záchraně¹, **3** jestliže jste ¹vskutku¹ okusili, že Pán je dobrý.

Mimochodem je zde další povzbudivá zpráva:

- ▶ Zákon nedával člověku novou šanci – jediné provinění znamenalo smrt – „Zhřešil jsi, jsi ztracen.“
- ▶ Milost však dává člověku novou šanci – povzbuzuje nás a nabádá, abychom odvrhli hřích a šli po cestě spravedlnosti – „Zhřešil jsi, pochop, že to do nového života nepatří. Nyní se od toho odvráť a vydej své údy Bohu za nástroje spravedlnosti.“

DOMÁCÍ ÚKOL:

Nastudujte si Ř 7:1-6 a pište si poznámky – příště si to společně vyložíme.